

11 Σεπτεμβρίου 2013

Παλιός πατέρας προς νέο πατέρα...

/ [Γενικά Θέματα](#)



Φωτό:newagemama.com

Ένας Παλιός Πατέρας

ΠΡΟΣ ΝΕΟ ΠΑΤΕΡΑ

Έχει ευθύνες η πατρότητα...

... η απασχόληση με τον μικρό δεν είναι χάσιμο χρόνου!

Θερμά συγχαρητήρια! Να το χαίρεστε! Ευλογημένο και καλοφώτιστο να είναι. Το πρώτο σας παιδί;... Η ζωή σας λοιπόν αλλάζει από δω και πέρα. Άλλος τώρα θα καθορίζει τι ώρα και πόσο θα κοιμόσαστε, ποιανού το φαγητό θα ετοιμαστεί πρώτο, πώς θα διακοσμηθεί το καθιστικό, αν θα βγείτε για επίσκεψη, τι ώρα θα πάτε εκκλησία...

Μέχρι πρότινος, θεωρούσες ίσως τις συζητήσεις μεταξύ νέων γονέων ανιαρές. Δες όμως, ποιος θα είναι το επίκεντρο ενδιαφέροντος στις συντροφίες σας από δω και πέρα. Ακόμη και οι πλέον ασήμαντες λεπτομέρειες της ζωής του μικρού θα μονοπωλούν τις συζητήσεις σας. «...Να τον βλέπατε την ώρα που έτρωγε τη σουπίτσα του. Του είχαμε δώσει κουτάλι για να μάθει να τρώει μόνος του. Λοιπόν, έβαζε το αριστερό χεράκι του μέσ' στη σούπα, έπιανε τις πατάτες, τις έβαζε στο κουτάλι και μετά έβαζε το κουτάλι στο στόμα...».

Παρεμπιπτόντως, μήπως ξέρεις ποιος εφεύρε το ... κουτάλι;

Δεν ξέρω τι δουλειά κάνεις. Ίσως και να 'ναι επίσημη, ίσως και να φοράς κουστούμι και γραβάτα. Όμως αυτός εδώ ο «μπόμπιρας», όταν γυρίζεις σπίτι θα σε ξαπλώνει κάτω. Θα σε αναγκάζει να σέρνεσαι στα τέσσερα. Θα σε βάζει να κάνεις όλα τα ζώα, μετά το αυτοκίνητο και μετά το τραίνο... Ευτυχώς που δεν

είναι κοντά οι συνάδελφοι ή οι υφιστάμενοί σου να σε καμαρώσουν!

Είναι και απαιτητικός. Απαιτεί διαρκή προσοχή και απασχόληση. Έμεινες, ας πούμε, μόνος στο σπίτι μαζί του και σκέφθηκες, ότι είναι ευκαιρία τώρα να γράψεις στον υπολογιστή το κείμενο που σου ζήτησε ο προϊστάμενος, να τακτοποιήσεις την αλληλογραφία σου και να μελετήσεις και ένα-δυο άρθρα.... Αφελής η σκέψη σου(!), διότι ο μικρός κοιμήθηκε καλά το μεσημέρι και τώρα θέλει να παίξει και θέλει και σένα κοντά του. Μια λύση είναι να τον βάλεις στην κούνια που κρέμασες απ' το ταβάνι, να ξεχαστεί λίγο. Αλλά,... θα πρέπει κάθε τόσο να σηκώνεσαι να τον κουνάς! ... Κάνε λοιπόν το εξής. Δέσε ένα μακρύ σχοινί απ' την κούνια μέχρι το γραφείο σου. Με το ένα χέρι θα γράφεις στον υπολογιστή και με το άλλο θα τον κουνάς. Είναι κι αυτό μια κάποια λύση. Θα έχεις την ψευδαίσθηση ότι προχώρησες τη δουλειά σου και ότι απασχόλησες και τον μικρό. Μόνο φρόντισε να κρύψεις το σχοινί, προτού επιστρέψει η σύζυγος! Επ' ευκαιρία, η απασχόληση με τον μικρό δεν είναι χάσιμο χρόνου! Και κάτι ακόμα. Εάν σε φωνάζει τώρα και συ δεν του δίνεις σημασία, διότι είσαι απασχολημένος στον υπολογιστή ή διαβάζεις εφημερίδα, αργότερα θα του μιλάς εσύ και δεν θα σου δίνει αυτός σημασία!

Πρέπει πάντως να παραδεχτείς, ότι ο μικρός έχει την ικανότητα να σε κερδίζει, ακόμη κι όταν είναι ένοχος. Δοκίμασε το εξής: κάθε φορά που κάνει κάποια σοβαρή αταξία, προτού τον τιμωρήσεις, σκύψε και κοίταξε τον στα μάτια. Αυτό θα είναι αρκετό να σε αφοπλίσει, να σε κάνει να κατεβάσεις το οργισμένο χέρι κάτω!

Συμφώνησες να καταλάβει τον καλύτερο ίσως χώρο του σπιτιού. Έχει ήδη καταλάβει και ένα χώρο στην καρδιά σου, ένα χώρο, που δεν είχες υποψιασθεί ότι υπήρχε. Είσαι διατεθειμένος να ξοδέψεις γενναιόδωρα για όλες του τις ανάγκες, να του πάρεις το πιο ωραίο κρεβατάκι, το πιο ωραίο καροτσάκι, τα πιο όμορφα παιχνίδια. Απ' το χρόνο σου (!), ... είσαι πρόθυμος να ξοδέψεις;

Αντιλαμβάνομαι την αμετάκλητη απόφασή σου να δώσεις προτεραιότητα στη δουλειά (καριέρα;) σου. Έπειτα, το είχες ξεκαθαρίσει αυτό με τη σύζυγο προτού

παντρευτείτε. Με τον μικρό τα ... συζήτησες; Του εξήγησες, ότι η δουλειά σου είναι πολύ σημαντική, ότι στο κάτω-κάτω κι αυτός κάποτε θα ωφεληθεί από αυτήν; Του εξήγησες επίσης, ότι τις ημέρες που γυρίζεις πολύ αργά σπίτι και τον βρίσκεις να κοιμάται, είναι διότι κάνεις και μια πρόσθετη δουλειά, ώστε να ζείτε πιο άνετα; ... Δεν τα κατάλαβε αυτά; ... Δεν τον ενδιαφέρουν οι επαγγελματικές επιτυχίες και τα πολλά χρήματα, αλλά προτιμά να έχει τον πατέρα του κοντά του; ... Μήπως τότε μπορεί να γίνει κάποιος μικρός συμβιβασμός; Να εξοικονομήσεις περισσότερο χρόνο για την οικογένεια; Να βρεις στιγμές που θα κάθεται ήρεμα μαζί τους στο σπίτι ή στον περίπατο ή κάπου στην εξοχή; Ξέρεις, αυτές οι στιγμές, όσο και ασήμαντες να φαίνονται, είναι μοναδικές και ανεπανάληπτες. Αν δεν τις εκμεταλλευτείς, τις έχασες οριστικά και αμετάκλητα!... Ξέρεις, κάποια στιγμή ο μικρός θα μάθει να ζωγραφίζει και τότε θα εκπλαγείς με το πώς βλέπει τον πατέρα του. Θα βλέπεις ζωγραφιές όπου η μαμά θα πιάνει όλο τον χώρο και συ θα 'σαι τόσος δα πίσω απ' την οθόνη του υπολογιστή ή θα φαίνεται μόνο η πλάτη σου την ώρα που αφήνεις το σπίτι για τις αμέτρητες υποχρεώσεις σου. Όσο πιο μεγάλη η αφοσίωση στην καριέρα σου, τόσο πιο ασήμαντος θα γίνεσαι στις ζωγραφιές του μικρού. ... Αλήθεια με τι ασχολείσαι; ... Και είναι αυτό πιο σημαντικό απ' το καταπληκτικό δημιούργημα που σας χάρισε ο Θεός; ... Και κάτι ακόμη. Αν τώρα γυρίζεις αργά στο σπίτι, μεθαύριο ίσως γυρίζει αυτός αργά και συ θα τον περιμένεις στην πολυθρόνα, κοιτώντας το ρολόι!

Και κάτι τελευταίο. Όταν αργότερα θα πηγαίνεις στο σχολείο και θα συναντάς κι άλλους γονείς, θα σε δείχνουν και θα λένε. «Αυτός είναι ο μπαμπάς του Κωστάκη». Να, λοιπόν, που κοντά στις άλλες ιδιότητες ή προσόντα, απέκτησες και ένα νέο ρόλο. Είσαι και ο μπαμπάς του Κωστάκη. Χαριτωμένος ο νέος ρόλος σου, γεμάτος οικογενειακή ευτυχία, αλλά και πολύ υψηλός. Υψηλότερος απ' ότι ίσως φαντάζεσαι. Όταν κάθεται κοντά του και του διηγείσαι ιστορίες απ' την Αγία Γραφή και του μιλάς για την Αγάπη και την Προστασία του Θεού, στα μάτια του μικρού θα φαντάζεις σαν μικρογραφία του Θεού: πάνσοφος, παντοδύναμος, πανάγαθος, έτοιμος να θυσιαστείς για τα παιδιά σου... Έχει ευθύνες η πατρότητα... Για να μην πάρεις λοιπόν όλες τις ευθύνες επάνω σου θα σε συμβούλευα να αναθέσεις τα παιδιά σου στον Πάνσοφο, Παντοδύναμο, Πανάγαθο Ουράνιο Πατέρα.

Συγχαρητήρια, λοιπόν, και καλή επιτυχία στον νέο σου υψηλό ρόλο.

Ένας παλαιός πατέρας

Υ.Γ. Συγγνώμη για το συμβουλευτικό του ύφους, Αλλά... δεν απευθυνόμουν σε σένα. Καθώς σε είδα με το μωρό στην αγκαλιά θυμήθηκα τον εαυτό μου στην ηλικία σου. Για μένα τα 'γραψα αυτά. Προσπάθησα να δω πώς θα έπρεπε να είχα φερθεί σαν νέος πατέρας. Ίσως μερικά να είναι χρήσιμα και σε σένα, Αλλά πολύ πιθανόν εσύ έχεις θέσει πολύ υψηλότερους στόχους. Πιθανόν να βλέπεις την οικογένεια σαν μέσο αγιασμού, σαν φυτώριο Αγίων. Εκεί αδυνατώ να σε συμβουλευσω. Ένα μόνο θα σου πω: Μην ξεχνάς να αφιερώνεις χρόνο στο παιδί σου. Σε χρειάζεται! Χρειάζεται και τον πατέρα του! Τώρα!... Αργότερα, θα είναι πάρα πολύ αργά!

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "Η ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ"

Τεύχος 489, ΜΑΙΟΣ 2011

Πηγή: impantokratoros.gr